

творби за пиано, фаготъ, китара, една школа за пиано, намѣрила твърде широко разпространение. Л. е основателъ на музикалното издателство съ същото име въ Парижъ.

Людюкь, Симонъ — Leduc, Simon — цигуларъ и компонистъ, род. 1748 въ Парижъ, умр. 1777 с. т., ученикъ на Гавиние, писалъ симфонии, цигулови концерти и сонати — въ стила на Манхаймцитъ.

Льо Жьонъ, Клодънъ — Le Jeune, Claudin — виденъ компонистъ отъ XVI ст. на църковна музика и голѣми шансони, род. 1528 въ Валенсиенъ, умр. 1602 — единъ отъ първитъ протестантски компонисти. Писалъ: нѣколко книги Давидови псалми за 3, 4 до 8 гласа, арии за 3—6 гласа, „Пролѣтъта“ за 2—8 гласа, „Осморката на суетата“ за 3—4 гласа.

Льоклеръ, Жанъ Мари — Leclair, Jean Marie — знаменитъ цигуларъ и виденъ компонистъ за този инструментъ, род. 10 май 1697 въ Лионъ, умр. 22 окт. 1764 въ Парижъ (убитъ, по предположение, поради завистъ за голѣмитъ му успѣхи), ученикъ по цигулка на Сомисъ въ Турино, следъ завръщането си въ Парижъ постъпва като допълнителенъ членъ на оркестъра при „Голѣмката опера“, после за малко — въ Кралския оркестъръ, а отъ 1760 — до смъртъта си, живѣе като компонистъ. Операта му „Глаукусъ и Сцила“, имала голѣмъ успѣхъ, и му спечелва голѣмо име въ Парижъ. Цигулковата музика на Л. се състои отъ: 48 сонати съ континуо; дуети за две цигулки; триа за две цигулки съ континуо; 12 концерта за цигулка ргис. — съ 2 цигулки, виола, басъ и континуо; увертюри и сонати за две цигулки и басъ.

Льокюкь, Александъръ Шарлъ — Lescocq, Alexandre Charles — виденъ оперетенъ компонистъ, род. 3 юний 1832 въ Парижъ, умр. 24 окт. 1918 с. т. ученикъ на Бенуа и Халеви въ Парижката консерватория. Първата му творба — „Докторъ Миракулъ“ е минала, макаръ и да е била премирана, при посрѣдственъ успѣхъ. Последвалитъ нѣколко сжщо не допринасятъ много за името на автора си, но явилата се 1868 оперета „Чайниятъ цвѣтъ“ му донася голѣми успѣхи и направля името му известно и въ чужбина. Отъ комичес-

китъ опери и оперетитъ на Л. — повече отъ двадесетъ, отличаващи се съ своя изященъ ритъмъ, красива мелодика и благозвучна хармония — най-популярни сж: „Мамазель Анго“, „Али баба“, „Египтянката“ и др. Освенъ тѣзи буфонери, той е писалъ: единъ балетъ, една балетъ-пантомима съ пиано, 24 характеристики кжсове за пиано, романи за пѣние и др.

Льо Купе, Феликсъ — Le Courpey, Felix — компонистъ на инструктивна клавирна музика, род. 14 apr. 1811 въ Парижъ, умр. 5 юлий 1887 с. т., ученикъ на Парижката консерватория и, после, професоръ по хармония и пиано въ сжщата, писалъ: „А. В. С. на пианото“ — въ 5 части, „Искусството на пианото“, 50 етюда, както и книгата „За преподаване на пиано — съвети къмъ младитъ учители“ (1865).

Льокьо, Гюйомъ — Lekeu, Guillaume — високодаровитъ, но малко живѣлъ, французски компонистъ, род. 20 ян. 1870 въ Йоси при Вервиеръ, умр. 21 ян. 1894 въ Анжеръ, ученикъ на Цезаръ Франкъ и Венсанъ д'Енди въ Парижъ, компониралъ: две симфонически оркестрови студии, поемата „Андромеда“, фантазия върху две народни пѣсни за оркестъръ, единъ клавирквартетъ (довършенъ отъ д'Енди), една клавирна соната, по една соната за цигулка и чело (съ пиано).

Льомуанъ, Анри — Lemoine, Henri — синъ на Антуанъ Л., — пианистъ и компонистъ, род. 21 окт. 1786 въ Парижъ, умр. 18 май 1854 с. т., ученикъ на Парижката консерватория, писалъ: сонати, вариации за пиано, единъ учебникъ по хармония и солфеджъ. Приемникъ на баща си въ ръководството на издателството, което той довежда до голѣми размѣри.

Льомуанъ, Антоанъ Марселъ — Lemoine, Antoine Marcel — виртуозъ-китаристъ, основателъ на Парижкото музикално издателство съ сжщото име, род. 3 ноемв. 1763 въ Парижъ, умр. apr. 1817 с. т., писалъ една школа за китара.

Льонепвъ, Шарлъ Фердинандъ — Lenepveu, Charles Ferdinand — значителенъ французски компонистъ, род. 4 окт. 1840 въ Руенъ, умр. 16 авг. 1910 въ Парижъ, ученикъ на